

DE BANKJESDIALOGEN

Eenakter (Acht dialogen voor op een bankje)

door

ROB BOUDESTEIN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE BANKJESDIALOGEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ROB BOUDESTEIN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2024 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **2** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Per stukje wordt aangegeven wat de bezetting is 1-1, 2-0 of 0-2

DECOR:

Zoals de titel het al zegt is het decor een bankje.

DIALOGEN:

- 1 De verjaardag
- 2 Honden
- 3 Het overspel
- 4 Laatste trein naar Wyobraznia (1)
- 5 Laatste trein naar Wyobraznia (2)
- 6 Het luisterbankje
- 7 Het experiment
- 8 Het bankje voor optimistische gesprekken

DE VERJAARDAG

(ca. 10 min.)

PERSONEN:

Vrouw - ca 40 jaar.

Man - ongeveer dezelfde leeftijd.

DECOR:

Een bankje.

(Vrouw zit op het bankje, lijkt wat doelloos op haar telefoon te scrollen)

MAN: *(loopt langs)* Zo, u zit lekker nog even van de zon te genieten?

VROUW: Nee. *(Man houdt zijn pas in)* Ik zit hier mijn verjaardag te vieren.

MAN: Uw verjaardag? In uw eentje?

VROUW: Daar lijkt het wel op hè.

MAN: *(aarzelt, gaat dan naast haar zitten)* Hè, wat vervelend voor u. U heeft geen familie, of vrienden, ofzo?

VROUW: Ik ben net verhuisd.

MAN: Ah, u woont hier nog maar net en u kent nog niemand.

VROUW: Zoiets ja.

(stilte)

MAN: Niemand zou alleen z'n verjaardag moeten vieren. Als ik nou eens op visite kwam? Is dat een idee?

VROUW: Misschien.

MAN: Dan moet ik natuurlijk wel een paar dingetjes weten. Hoe u heet bijvoorbeeld. Of mag ik je zeggen?

VROUW: Ik heet Astrid. En je is goed hoor.

MAN: Oké, Astrid dus. Leuke naam trouwens.

VROUW: Dankjewel.

MAN: Ik ben Frank. Of heb je liever een andere naam?

VROUW: Nee, Frank is prima.

MAN: En wat ben ik dan van je? Een oom, je lievelingsneef, iemand van je werk, een oude schoolvriend die zomaar opeens komt aanwaaien?

VROUW: Dat laatste lijkt me wel wat. Maar wacht even, ik heb niets in huis natuurlijk.

MAN: Natuurlijk wel, je bent jarig, je had op bezoek gerekend. Kijk, daar staat het koffiezetapparaat (*wijst*) en volgens mij ruik ik appeltaart. Nu moet ik alleen nog even een cadeautje verzinnen. Of heb je liever bloemen?

VROUW: Doe maar bloemen.

MAN: Mooi, dan weet ik genoeg. (*staat op, gaat af, komt weer terug, drukt op denkbeeldige deurbel*) Tring!

VROUW: Wie kan dat nou zijn? Zo vroeg al. (*staat op, opent de deur, kijkt eerst wat verbouwereerd*) Frank! Maar dat is lang geleden. Hoe wist je dat ik jarig was vandaag?

MAN: Tja, goed geheugen hè. Mag ik binnenkomen?

VROUW: Maar natuurlijk. (*doet de deur wat verder open*) Kom verder.

MAN: (*komt binnen, geeft haar een hand en twee luchtzoenen*) Van harte hè, en nog vele jaren. Hier, ik heb nog wat voor je meegebracht. (*geeft haar een denkbeeldig boeket*)

VROUW: Rozen! Rode rozen. Mijn lievelingsbloemen, ik krijg het er warm van.

MAN: Ik zie het, staat je goed trouwens.

VROUW: (*ruikt er aan*) En wat ruiken ze heerlijk! Maar ga zitten.

MAN: Waar zit jij?

VROUW: Maakt niet uit, zoek maar een plekje.

MAN: (*gaat zitten*) Wat woon je hier prachtig trouwens. Heel verstandig om hier naartoe te verhuizen.

VROUW: Ja, mooi hè. Vooral dat uitzicht. Ik geniet er elke dag van. Kon je het makkelijk vinden?

MAN: Geen probleem.

VROUW: Ik zet even de bloemen in het water hoor. Wat wil je drinken? Koffie, thee, of liever iets anders?

MAN: Koffie, daar ben ik wel aan toe.

VROUW: Suiker en melk?

MAN: Klein schepje suiker. Een beetje om de lijn denken hè.

VROUW: Nou, dat valt nogal mee, Frank. Je ziet er goed uit. *(zet bloemen in een vaas, schenkt koffie in, doet er een schepje suiker bij, geeft het aan hem)*

MAN: Dankjewel.

(Vrouw gaat zitten)

(stilte, de man roert in zijn koffie, we horen het tinkelen van het lepeltje in het kopje, de man drinkt wat)

VROUW: Maar zeg eens, hoe kom je er bij om zo opeens op mijn verjaardag te komen?

MAN: Gewoon, ik was benieuwd hoe het nu met je ging.

VROUW: Gewoon benieuwd?

MAN: Nou, eerlijk gezegd, ik kwam ook een beetje op de geur van de appeltaart af.

VROUW: O jee, dat vergeet ik helemaal. De appeltaart. Wil je appeltaart?

MAN: Wat dacht je.

VROUW: *(staat op om de appeltaart aan te snijden, op een bordje te doen)* Wil je er slagroom op?

MAN: Ja, doe maar. Ik kom per slot niet elke dag op visite.

VROUW: *(doet slagroom op de taart, geeft het aan de man)*
Alsjeblieft.

MAN: Ha lekker. Da's lang geleden. Connie en taarten bakken hè.

VROUW: Ieder mens heeft zo z'n talenten. En Connie ongetwijfeld.

MAN: Dat zal ik niet ontkennen. Maar een keukenprinses was ze zeker niet.

VROUW: Was?

MAN: Ach ja, dat weet je natuurlijk niet. Connie en ik zijn al een tijdje uit elkaar.

VROUW: Dat meen je niet. Jullie waren altijd zo... zo onafscheidelijk. Nou, dat had ik nooit verwacht.

MAN: Tja, zo gaan die dingen soms. Connie zag opeens meer in vrouwen. Na al die jaren. Ze is er vandoor met mijn secretaresse.

VROUW: Wat naar voor je.

MAN: Ja, zeg dat wel. Vind maar eens een goede secretaresse tegenwoordig ... Nee, ik maak er nu een geintje over, natuurlijk kwam het hard aan.

VROUW: En hoe gaat het nu met je?

MAN: Tja, nu hang ik weer een beetje de vrijgezel uit. Het leven gaat verder hè.

VROUW: En dus ga je maar weer eens bij je oude vriendinnen langs?

MAN: Nee, nee, alleen bij jou. Ik wilde je gewoon weer eens zien.

VROUW: En?

MAN: Je ziet er nog steeds prachtig uit Astrid. Als Connie er niet was geweest...

VROUW: Maar die was er wel.

MAN: Nu niet meer.

(stilte)

MAN: Morgen ben ik jarig.

VROUW: Weet ik, altijd een dag na mijn verjaardag.

MAN: Heb je zin om langs te komen?

VROUW: Natuurlijk.

MAN: Leuk, verheug ik me op ... Nou, dan moest ik maar weer eens gaan. Voor de rest van de visite komt. Zie ik je morgen. Zelfde tijd ongeveer? *(staat op)*

VROUW: Ja, prima. *(staat op)* Ik zal je even uitlaten.

(ze lopen naar de denkbeeldige deur, staan daar even wat ongemakkelijk, omhelzen elkaar dan)

MAN: Nou tot morgen dan.

VROUW: Ja, tot morgen.

(man af door deur, ze zwaaien nog even naar elkaar)

VROUW: *(sluit deur, gaat weer zitten)* Connie en Frank uit elkaar, wie had dat kunnen denken. *(blijft dromerig voor zich uit zitten kijken)*

HONDEN

(ca. 6 min.)

PERSONEN:

Vrouw - middelbare leeftijd, verzorgd uiterlijk, een dame.

Man - middelbare leeftijd, duidelijk uit een ander milieu dan de vrouw.

DECOR:

Een bankje.

(Vrouw zit op het bankje, kijkt wat voor zich uit)

MAN: *(komt aanlopen, ploft neer op het bankje)* Zo, hè hè, even uitblazen. *(tot de vrouw)* Wat een weertje hè.

VROUW: Ja, we mogen niet klagen.

MAN: Kom op Bram, ga 'ns zitten. Baasje moet even rusten hoor. *(aait een denkbeeldige hond over de kop)*

VROUW: Tegen wie heeft u het nou?

MAN: Tegen mijn hond.

VROUW: Tegen uw hond? Maar ik zie helemaal geen hond.

MAN: Klopt. Hij is dood.

VROUW: Ach, dat spijt me voor u.

MAN: Tja, zo gaan die dingen, mevrouw. Mensen leven nou eenmaal langer dan honden. Meestal. Nee, Bram ligt al een tijdje aan de verkeerde kant van het gras, zeg maar. Maar ik ga nog elke dag een blokje met 'm om. Anders ga je toch een beetje binnen zitten verpieteren.

VROUW: Daar is wat voor te zeggen.

MAN: En het heeft ook wel z'n voordelen. Anders moest je bij elke boom of lantaarnpaal halt houden omdat-ie zo nodig een vlag moest planten. En met een poepschepje achter 'm aan. Nee, het is wel mooi zo.

VROUW: Goed dat u het zo opvat.

MAN: En je hebt nog wat te kletsen onderweg.

VROUW: U praat ook met uw hond?

MAN: Ja, vroeger niet hoor, toen-ie nog leefde. Maar tegenwoordig.

VROUW: En waar heeft u het dan zoal over?

MAN: Nou zonet nog over Zarathustra. Kent u die, Zarathustra?

VROUW: Mijn vader had het er wel eens over. Alzo sprach Zarathustra, hoe gaat het met u juffrouw Hoekstra, zei hij dan. Maar ik geloof dat dat een grap was.

MAN: Also sprach Zarathustra was een boek van Friedrich Nietzsche, mevrouw. Beroemde filosoof, koppie koppie, maar van Zarathustra had-ie weinig begrepen hoor. Is later nog krankzinnig geworden door de sief. Wist u dat?

VROUW: (*stijfjes*) Nee, dat wist ik niet.

(*stilte*)

MAN: Nee, het is echt ideaal. Ik zou nooit meer een levende hond willen. Overal van die bordjes met: honden aan de lijn. Nou, ik laat Bram gewoon lekker rondhollen, geen mens die er wat van zegt. En lekker goedkoop ook. Een godsvermogen heeft-ie bij leven gekost aan brokken.

VROUW: Ik weet er alles van. En dan nog de dierenarts, de trimsalon. Maar ja, je krijgt er ook zoveel voor terug hè.

MAN: Absoluut.

VROUW: En als je het niet kunt betalen moet je er ook niet aan beginnen vind ik.

MAN: Zo is het.

(*stilte*)

MAN: Gek idee misschien, maar ze zeggen altijd dat baasjes op hun hond gaan lijken. Dan moet je ook aan het baasje kunnen zien welke hond daarbij hoort, toch. Mag ik het eens proberen?

VROUW: U gaat uw gang maar.

MAN: Eens kijken. U lijkt me niet iemand voor een boomertje ofzo.

VROUW: Klopt.

MAN: Gelukkig maar. Je loopt toch wel een beetje voor... nou ja, u begrijpt wat ik bedoel. Net of je met een cavia aan een lijntje loopt. Nee, een beetje chique hond, dat past wel bij u.

VROUW: Dankuwel.

MAN: Een chique hond dus. Een Afghaan? Nee hè? (*kijkt naar de vrouw, die niet reageert*) Nee, dat schijnen de allerdomste honden te zijn. Je ziet ook meest van die onnozele typjes die er mee rondlopen. Moeilijk, moeilijk. Misschien als ik een naam heb.

VROUW: Vivine.

MAN: Vivine, een teefje dus. U bent een zelfbewuste vrouw. U heeft niet een hond omdat u zich onzeker voelt.

VROUW: Vivine van de Reigersborg.

MAN: Kijk eens aan, ook nog van adel.

VROUW: Met een stamboom.

MAN: Een adellijke hond dus. (*kijkt naar de vrouw*) Chique, maar niet extreem. Een sierlijke hond. Een klein beetje ouderwets misschien. Nou, het is toch moeilijker dan ik dacht. Laat ik maar gokken: een Ierse setter.

VROUW: Mis!

MAN: Jammer. Nou, zegt u het dan maar.

VROUW: Een poedel.

MAN: Ach. Toch niet met van die bolletjes aan d'r staart en aan d'r poten?

VROUW: English Saddle heet dat.

MAN: Ach wat sneu voor d'r. Het is maar goed dat zo'n beest nooit in de spiegel kijkt. Stel je voor, ze zou niet eens meer naar buiten durven. Het is toch net een dribbelend buxusstruikje, zoiets.

VROUW: Mijnheer, ik wil niet dat u zo over Vivine praat.

MAN: Ja sorry. Ik ben misschien een beetje recht voor z'n raap. Misschien geeft die hond er niets om, en als u daar nou plezier aan heeft.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto